

ה"ט 42045/10/14 - ס' מ' נגד ק' מ', ס' מ'

בית משפט השלום בנצרת

ה"ט 42045-10-14 מ' נ' מ' ואח'

בפני כב' השופטת רים נדאף

מבקש ס' מ'

נגד

משיבים 1. ק' מ'

2. ס' מ'

החלטה

1. בפניי בקשה למניעת הטרדה מאיימת. הבקשה הוגשה ביום 27/10/2014, כשהמבקש טוען להטרדות, הפרעות רעש, ובכלל זה, כי הוגשה תלונה במשטרה על האירוע נושא הבקשה ביום 24/10/14. באותו יום, ניתן צו ונקבע דיון במעמד שני הצדדים.

2. המשיבים הגישו תגובה, ובמסגרתה טענו שיש לדחות את הבקשה. עיקר טענותיהם, כי הבקשה קנטרנית, הגשת הבקשה מהווה שימוש לרעה בהליכי בית-המשפט. המבקש לא צירף לבקשתו ראיה כלשהי להוכחת טענותיו, ומשכך לא הצליח לעמוד בנטל ההוכחה המוטל עליו על-פי חוק, ועל-כן דין בקשתו להידחות. המבקש טען, כי פנה למשטרה בתלונה בגין האירוע הנטען מיום 24/10/14, אולם לא הביא ראיה כלשהי לגבי התקדמות החקירה בתלונה הנ"ל ו/או תוצאותיה, מלבד העובדה שגם הוא הורחק מביתו, כמו גם המשיב. פניית המבקש לבית-המשפט, משוללת ניקיון כפים, בלשון המעטה, ובניגוד מוחלט לדיני היושר. המבקש אינו בוחל בהגשת בקשות מסוג דא ללא כל חשבון, זאת חרף האזהרה אותה הפנה אליו בית-המשפט בבקשה דומה שהגיש במ"ט (שלום-נצרת) 22913-12-13, כי עליו לשקול היטב הגשת בקשות דומות בעתיד, זאת לאור הקלות הבלתי נסבלת בה הוא מגיש בקשות מעין דא, ולאור ההוצאות והנזקים אותם הוא גורם למשיבים בבקשות מסוג זה. כן, המבקש מצוי בעיצומו של הליך פשיטת רגל, כאשר לגביו ניתן כבר צו כינוס נכסים, על-כן נראה כי אינו חושש מפני חיובו בהוצאות ו/או בפיצוי לטובת המשיבים, שכן בכל מקרה הם יצורפו לרשימה הארוכה של החובות אותם הוא חב לנושיו.

3. ביום 12/11/2014 התקיים דיון בו שמעתי את המבקש וב"כ המשיבים בלבד.

4. לאחר עיון בבקשה ובתגובה, ולאחר ששמעתי את המבקש וב"כ המשיבים, שוכנעתי כי דין הבקשה להידחות. אומנם, שוכנעתי כי ישנה התנהלות לא תקינה בין הצדדים במידה מסוימת, וראוי הוא שסאגה משפחתית זו תבוא לסיומה ביניהם בדרכים תרבותיות ונורמטיביות. הדבר זוכה לחיזוק, מדברי המבקש

בפניי בדיון שהתקיים ביום 27/10/14, כי הוא והמשיב מורחקים על-ידי המשטרה כל אחד מביתו, וזאת למשך 5 ימים.

לא זו אף זו, בדיון שהתקיים בפניי ביום 27/10/14, המבקש הציג בפניי את הפצעים בידי וברגליו, ואף טען כי לאחר חקירת המשטרה, המשיבה הגיעה לביתו ושברה כדים ועוד דברים, ובכלל זה שהיא זו שעושה את כל הבעיות, מרעישה. מאידך, הכחישו המשיבים בתצהיריהם את כל המיוחס להם, ולא נחקרו על תצהיריהם.

5. מנגד, המבקש, שעול ההוכחה עליו, לא העיד עדים שברשותו ויכלו לאשר את גרסתו. המבקש העיד בפניי:

"מראה לבית המשפט איפה המשיב עומד מעל הבית שלי, יש לי **בנות** בבית, מראה את המים שזורקים עלי במדרגות, מחסן הכלים שלי התמלא, אני קבלן עובד, וכן מראה את גג הרעפים שהוא שבר על ידי עץ שהוא זרק לעבר הגג. פעם אחרונה היתה משטרה שם והיתה תלונה והוא האח הקטן שפה בא הביתה ותקף אותי והראיתי לבית המשפט את הפצעים שהיו לי ברגליים מהפעם הקודמת ואז המשטרה הפנתה אותי לבית המשפט..." (הדגשה לא במקור - ר.נ.) (עמ' 3 לפרוטוקול מיום 12/11/14).

עוד העיד בעניין :

"מהמרפסת שרואים בתמונות והמשיב יושב שם זה הגג של חדרי השינה שלי והבנות שלי ישנות שם והן לומדות באוניברסיטה. אשתי המנוחה. הוא מקלל את כולנו ואין לו סוף לזה..." (שם, עמ' 4).

המבקש לא העיד את בנותיו, כדי לאשר את גרסתו לעניין ההטרדה מצד המשיבים כלפיו, והימנעות זו פועלת לחובתו. אם כך נותרנו עם גרסה מול גרסה, כשלא מצאתי כל טעם או נימוק לבכר גרסה אחת על פני רעותה.

6. ב"כ המשיבים טען עוד, שבתי הצדדים, בגלל השיתוף בחלקה, הם בתים צמודים, קיר המרפסת של בית המשיבים, צמוד לבית המבקש, יש קיר משותף. המשיב, לא הפנים ולא קיבל את העובדה שבית-המשפט החליט שחלק מהקרקע המשותפת אינה שלו, בהליך שהתקיים בין אבי המבקש לאבי המשיבים. אי לכך, אין לקבל את טענת המבקש, שהמשיב נכנס לאדמתו במקום שבו אירע האירוע, האדמה שבה שהה המשיב זו לא אדמת המבקש, אלא אדמת המשיבים. טענה זו, הלכה למעשה לא נסתרה על-ידי המבקש, ולדבריו: "החלקה היא מושאע בבעלות אבי ואבא של המשיבים. הוא מדבר על ירושה, הוא יודע שאבא שלו זייף ירושה ויש ירושה שניה. אני שמתי מעל 150,000 ₪ לעורכי דין והוא זכה במשפט הזה..." (עמודים 4-5 לפרוטוקול).

7. במקרה דנא, לא שוכנעתי כטענת ב"כ המשיבים, כי המבקש אינו בוחל בהגשת בקשות מסוג דא ללא כל חשבון. שוכנעתי, מדברי המבקש בפניי, בדיון אשר התקיים ביום 12/11/2014, כי הדבר היחיד אותו הוא חפץ זה "שקט". יחד עם זאת, לא נעלם מעיני האמור בהחלטת כב' השופטת גלפז-מוקדי בה"ט

22913-12-13, בה הבהירה למבקש, כי להבא, קודם שיגיש בקשות מסוג דא, בין בעצמו ובין באמצעות הסיוע המשפטי, ישקול היטב נקיטת צעד זה, זאת לאור העובדה כי הדבר גורם הוצאות לצד שכנגד והפעם, לפני משורת הדין, אין חיוב בהוצאות. ברם, כאמור לעיל, שוכנעתי כי במקרה דנא קיימת בפועל התנהלות לא תקינה בין שני הצדדים שלא באה אל סיומה, וטוב אם ידעו לפטור בדרכים מתורבתות, שכן המדובר בבני משפחה.

8. יחד עם זאת, לאור האמור לעיל, שעה שמונחת בפני גרסה אל מול גרסה, ולא מצאתי לבכר גרסה אחת על פני רעותה, ובכלל זה לא הוכח בפניי, כי קיים חשש לפגיעה בשלוות חייו של המבקש או כי נשקפת לו סכנה מצד המשיבים, וכאמור לעיל המדובר בהתנהלות לא תקינה שבין שני הצדדים, הנני מבטלת את הצו שניתן על-ידי ביום 27/10/2014.

9. בנסיבות העניין, אין צו להוצאות.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ' חשוון תשע"ה, 13 נובמבר 2014, בהעדר הצדדים.